

1. ข้อมูลภูมิหลัง (Fact Sheet)

การเจรจาการค้าพหุภาคีรอบโดฮาขององค์การการค้าโลก (Doha Development Agenda – DDA)

- การเจรจาการค้าพหุภาคีรอบโดฮาเปิดรอบการเจรจาในการประชุมรัฐมนตรีประเทศสมาชิก WTO ครั้งที่ 4 ระหว่างวันที่ 5-13 พฤศจิกายน 2544 ณ กรุงโดฮา ประเทศกาตาร์ และกำหนดสิ้นสุดวันที่ 1 มกราคม 2548
- การเจรจาการค้ารอบโดխามีทั้งหมด 21 ประเด็น เน้นความสำคัญเรื่องการพัฒนา ซึ่งนอกจากประเด็นหลัก 4 เรื่อง คือ การปฏิรูปการค้าสินค้าเกษตร การเปิดตลาดสินค้าอุตสาหกรรม (Non Agricultural Market Access – NAMA) การเปิดตลาดการค้าบริการ และสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา ยังรวมประเด็นสำคัญอื่นๆ เช่น Singapore Issues, WTO Rules: anti-dumping/subsidies และ RTAs ปรับปรุงกระบวนการการระงับข้อพิพาท, การค้ากับสิ่งแวดล้อม และประเด็นเพื่อการพัฒนาอื่นๆ ด้วย
- สมาชิกมีท่าทีต่างกันมากใน 3 ประเด็น คือ การบกรัดภาษีสินค้าเกษตร การลดการอุดหนุนสินค้าเกษตร และการลดภาษีสินค้าอุตสาหกรรม
- การเจรจาข้างอยู่เบื้องต้นจะดำเนินการโดยต่างฝ่ายต่างเรียกร้องให้ฝ่ายอื่นเปิดตลาดก่อนและมากกว่า ตนจึงจะยอมเปิดตลาด
- สมาชิกกลับมาเจรจาในเวที WTO อย่างแข็งขันอีกครั้งหลังจากประชานการเจรจาสินค้าเกษตรและสินค้าอุตสาหกรรมอกร่างเอกสารรูปแบบการเปิดตลาดเมื่อเดือนกรกฎาคม 2550 และคาดว่าจะสามารถจัดการประชุมระดับรัฐมนตรี ควบคู่กับการจัด Services Ministerial Signalling Conference ให้ได้ภายในเดือนพฤษภาคม 2551

ท่าทีประเทศต่างๆ ในการเจรจา

การเจรจาสินค้าเกษตร

- สหรัฐฯ ไม่ต้องการลดการอุดหนุนการผลิตภายในและต้องการให้เน้นการลดภาษี เมื่ออาจรับได้ให้การอุดหนุนลดมาอยู่ที่ 17 พันล้านเหรียญต่อปี
- สหภาพยุโรปไม่ต้องการลดภาษีสินค้าเกษตร
- ญี่ปุ่นไม่ต้องการให้ลดภาษี/เปิดตลาดสินค้าอ่อนไหว (เช่น ข้าว น้ำตาล) ในระดับสูง
- สมาชิกกลุ่ม Cairns และกลุ่ม G-20¹ (ผู้ส่งออกสินค้าเกษตร) ต้องการให้มีการลดภาษีและลดการอุดหนุนภายใน

¹ G-20 เป็นกลุ่มประเทศกำลังพัฒนาที่ผลักดันการเจรจาสินค้าเกษตรโดยเฉพาะกับประเทศไทยที่พัฒนาแล้ว มีสมาชิก 21 ประเทศ ได้แก่ อาร์เจนตินา บราซิล จีน ชิลี คิวบา อียิปต์ กัวเตมาลา อินเดีย อินโดนีเซีย เม็กซิโก ไนจีเรีย ปากีสถาน ปากีสถาน พิลิปปินส์ และวิธีการได้แทนชาเนีย เวนซูเอ拉 อุรuguay ชิมบับเเวย์ และไทย

- กลุ่ม G-33 เช่น อินเดีย อินโดนีเซีย ไม่ต้องการลดภาษีสินค้าอ่อนไหวเลย ("friends of special products") การเจรจาสินค้าอุตสาหกรรม (NAMA)
- ประเทศพัฒนาแล้ว เช่นจะลดภาษีลงในอัตราที่สูง แต่ประเทศกำลังพัฒนาต้องลดภาษีลงในอัตราที่สูง ด้วยเมื่อว่าจะเป็นการลดที่นโยบายว่าที่ประเทศพัฒนาแล้วต้องลด
- ประเทศกำลังพัฒนาในกลุ่ม Middle Ground² เน้นขอรับประดับการลดภาษีของประเทศพัฒนาแล้วตามที่ประเทศพัฒนาแล้วเสนอ แต่ประเทศกำลังพัฒนาไม่ควรต้องลดภาษีลงมากตามที่ประเทศพัฒนาแล้วเสนอ ประเทศกำลังพัฒนาโดยเฉพาะอินเดียและบราซิล ซึ่งเป็นสมาชิก NAMA 11 (ประกอบด้วยอาร์เจนตินา บิลจิเรีย เวเนซูเอลา บราซิล อียิปต์ อินเดีย อินโดนีเซีย นามิเบีย พิลิปปินส์ แอกฟริกาใต้ และญี่ปุ่น) ไม่ต้องการให้ประเทศกำลังพัฒนาต้องลดภาษีสินค้าอุตสาหกรรมหรือลดน้อย แต่ต้องการให้ประเทศพัฒนาแล้วลดภาษีในอัตราที่สูง

ท่าทีไทย

- ท่าทีไทยโดยรวมคือต้องการให้ทั้งประเทศพัฒนาแล้วและประเทศกำลังพัฒนามีการเปิดตลาดให้มากขึ้น ทั้งในสินค้าเกษตรและสินค้าอุตสาหกรรม
- ในสินค้าเกษตร ไทยเป็นสมาชิกกลุ่ม G-20 กลุ่ม Cairns ไทยต้องการให้ประเทศต่างๆ ลดภาษี ลดการอุดหนุน และคัดค้านการไม่ต้องลดภาษีสำหรับสินค้าอ่อนไหวเลย
- ในสินค้าอุตสาหกรรมไทยเป็นสมาชิกกลุ่ม Middle Ground ต้องการให้ทั้งประเทศพัฒนาแล้วและกำลังพัฒนาลดภาษีลงในอัตราค่อนข้างสูง
- ในภาคบริการ ไทยต้องการให้ประเทศอื่นเปิดให้คนไทยเข้าไปทำงานในต่างประเทศได้มากขึ้นในสาขาที่มีความพร้อม เช่น ร้านอาหาร สปา ก่อสร้าง วิศวกรและสถาปัตย์ แต่ยังไม่ต้องการเปิดตลาดมากนักในสาขาที่อ่อนไหว เช่น การเงิน โทรคมนาคม และบริการჯัดจำหน่าย
- ทั้งนี้ ผลการเจรจาจะต้องก่อให้เกิดความสมดุลของการเปิดตลาดสินค้าเกษตร สินค้าอุตสาหกรรมและบริการ

สถานะล่าสุด

- ประธานการเจรจาสินค้าอุตสาหกรรมและสินค้าเกษตรออกเอกสารรูปแบบการเปิดตลาดฉบับแรกเมื่อเดือนกรกฎาคม 2550 ฉบับที่สองเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ 2551
- สินค้าเกษตรดูจะมีความคืบหน้าในการเจรจามากขึ้นหลังจากร่างเอกสารรูปแบบการเปิดตลาดของประธานฯ ประดิษฐ์มนูธรรมนี้อยู่ที่การลดภาษีสำหรับสินค้าอ่อนไหว
- สินค้าอุตสาหกรรม จะดับการลดภาษีสินค้าอุตสาหกรรมที่ประธานเสนอ มีระดับใกล้เคียงกับข้อเสนอของกลุ่ม Middle Ground แต่กลุ่ม NAMA 11 ไม่ยอมรับข้อเสนอของประธานฯ ประธานฯ จึงให้สมาชิกเสนอ ระดับความยืดหยุ่นสำหรับประเทศกำลังพัฒนา

² ยื่นข้อเสนอเมื่อวันที่ 25 มิถุนายน 2550 กลุ่ม Middle Ground ประกอบด้วย ไทย ชิลี โคลومเบีย คอสตาริกา สหรัฐฯ เม็กซิโก เปรู และสิงคโปร์

- การค้าบริการ ประเทคโนโลยีและน้ำเรื่องความคืบหน้าของการเปิดตลาดการค้าบริการมาเป็นเงื่อนไขสำหรับการเจรจาสินค้าเกษตรและสินค้าอุตสาหกรรม แต่ประเทศกำลังพัฒนาอย่างไม่พร้อม
- หลังจากเกิดวิกฤตการขาดแคลนอาหาร นายตามี และหัวหน้าองค์กรระหว่างประเทศที่สำคัญอื่นๆ กล่าวว่าการปิดขอบเขตการเจรจาของโดราให้ได้โดยเฉพาะช่วงลดลงของสนับสนุนการผลิตซึ่งบิดเบือนกลไกตลาดและช่วยให้ประเทศกำลังพัฒนา
- ประธานการเจรจาสินค้าอุตสาหกรรมและสินค้าเกษตรของเอกสารรูปแบบการเปิดตลาดฉบับที่สามเมื่อวันที่ 19 พฤษภาคม 2551 และการประชุมของทั้งสองกลุ่มเจรจาได้เริ่มตั้งแต่วันที่ 26 พฤษภาคม 2551
- ประธานการเจรจาด้านกฎระเบียบได้ออกร่างเอกสาร working document สำหรับการเจรจาด้านกฎระเบียบเมื่อวันที่ 28 พฤษภาคม 2551 ซึ่งประธานที่ยังคงต้องเจรจาต่อไปได้แก่ กฎเกี่ยวกับการต่อต้านการทุนตลาดและการให้การสนับสนุนด้านประมง และประดิ่นเกี่ยวกับทรัพยากริมทางปัจจุบัน
- ด้านบริการ เน้นเรื่องกฎระเบียบ และเมื่อวันที่ 26 พฤษภาคม 2551 ประธานการเจรจาด้านบริการได้ออกรายงานเกี่ยวกับส่วนประกอบที่จำเป็นสำหรับการบรรลุข้อตกลงด้านบริการ ซึ่งมีร่างเอกสารรูปแบบการเปิดตลาดบริการเป็นเอกสารแนบท้ายรายงานด้วย
- การเจรจา horizontal process จะประกอบด้วยการประชุมระดับเจ้าหน้าที่อาชีวะ และการประชุมระดับรัฐมนตรี เรื่องเกษตรและการเปิดตลาดสินค้าอุตสาหกรรม ซึ่งน่าจะเริ่มเจรจาระดับเจ้าหน้าที่อาชีวะได้ในสัปดาห์แรกหรือสัปดาห์ที่สองของเดือนมิถุนายน 2551
- คาดว่าจะมีการประชุมระดับรัฐมนตรี และ Ministerial Signalling Conference ด้านบริการได้ในช่วงสัปดาห์ที่สี่ของเดือนมิถุนายน 2551

กองนโยบายเศรษฐกิจระหว่างประเทศ
กรมเศรษฐกิจระหว่างประเทศ
30 พฤษภาคม 2551

บทความลงหนังสือพิมพ์ (A4)

1. ภาพรวมการเจรจาสินค้าอุตสาหกรรมภายใต้ WTO

ที่ประชุมระดับรัฐมนตรีขององค์การการค้าโลก (WTO) ที่กรุงโดฮา ประเทศกาตาร์ ในปี 2544 ได้กำหนดให้เรื่องการเข้าสู่ตลาดสำหรับสินค้าที่ไม่ใช่สินค้าเกษตร (Non-Agricultural Market Access: NAMA) เป็นเรื่องหนึ่งในการเจรจารอบใหม่ในกรอบ WTO หรือที่เรียกว่าการเจรจารอบโดฮา โดยได้ประกาศปฏิญญาไว้ในเอกสารนี้ ซึ่งกำหนดวัตถุประสงค์ของการเข้าสู่ตลาดสินค้าที่ไม่ใช่สินค้าเกษตร โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

(1) ลดหรือยกเลิก(ตามความเหมาะสม) ภาษีศุลกากร รวมถึงลดหรือยกเลิกภาษีสูงและภาษีขั้นบันได และมาตรการที่มิใช่ภาษี โดยเฉพาะที่ใช้กับสินค้าที่เป็นสินค้าส่งออกที่สำคัญของประเทศกำลังพัฒนา

(2) การเจรจาให้ครอบคลุมสินค้าทุกรายการไม่มีการยกเว้น

(3) การเจรจาให้คำนึงถึงความต้องการและผลประโยชน์ของประเทศกำลังพัฒนาและประเทศพัฒนาน้อยที่สุดด้วย ซึ่งรวมถึงการยอมให้ประเทศกำลังพัฒนาและประเทศพัฒนาน้อยที่สุดลดภาษีน้อยกว่าประเทศพัฒนาแล้ว (less than full reciprocity)

การเจรจาเปิดตลาดสินค้าอุตสาหกรรมดำเนินการภายใต้กลุ่มเจรจา Market Access for Non-Agricultural Products (NAMA)

ประเด็นสำคัญในการเจรจาสินค้าอุตสาหกรรมภายใต้กรอบ WTO ประกอบด้วย

(1) กรอบเจรจาหลัก (Core Modalities) ได้แก่ สูตรการลดภาษี การลดภาษีรายการสินค้าที่ยังมิได้ผูกพัน (Unbound Item) และความยืดหยุ่นสำหรับประเทศกำลังพัฒนา (Special and Differential Treatment: S&D)

(2) การลดภาษีแบบรายสาขา (Sectoral Approach)

(3) อุปสรรคทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษี (Non-Trade Barriers: NTBs) ถือเป็นส่วนหนึ่งของการเจรจาเปิดตลาด โดยรูปแบบการเจรจาสามารถใช้วิธีการเจรจาโดยแต่ละประเทศยื่นข้อเสนอ (Request/Offer) หรือ เจรจาเป็นกลุ่มสินค้า (Vertical) หรือ เจรจาเป็นประเภทของมาตรการ NTBs (Horizontal) ก็ได้ และให้มีการปฏิบัติที่เป็นพิเศษและแตกต่าง (Special and Differential Treatment: S&D) เรื่อง NTBs สำหรับประเทศกำลังพัฒนาด้วย

2. สูตรการลดภาษีสำหรับสินค้าอุตสาหกรรมภายใต้กรอบ WTO

ดังที่ได้กล่าวในตอนที่แล้วว่า การประชุมระดับรัฐมนตรีสมาชิก WTO ที่เมืองโดฮา ประเทศกาตาร์ ในปี 2544 มีมติให้มีการเจรจาเปิดตลาดสินค้าอุตสาหกรรม ให้ลดหรือยกเลิก (ตามความเหมาะสม) ภาษีศุลกากร รวมถึงลดหรือยกเลิกภาษีสูงและภาษีขั้นบันได (ภาษีที่เก็บตามขั้นตอนการผลิต ได้แก่ วัตถุดิบ สินค้ากึ่งสำเร็จรูป และสินค้าสำเร็จรูป) และมาตรการที่มิใช่ภาษี โดยเฉพาะที่ใช้กับสินค้าที่เป็นสินค้าส่งออกที่สำคัญของประเทศกำลังพัฒนา ซึ่งการเจรจาจะต้องครอบคลุมสินค้าทุกรายการไม่มีการยกเว้น และต้องคำนึงถึงความต้องการและผลประโยชน์ของประเทศกำลังพัฒนาและประเทศพัฒนาอยู่ที่สุดด้วย (Special & Differential Treatment: S&D)

เพื่อให้สอดคล้องกับมติที่ประชุมดังกล่าว (Doha Mandate) สมาชิก WTO ได้กำหนดกรอบรูปแบบการเจรจา (Framework for Establishment of Modalities) เปิดตลาดสินค้าอุตสาหกรรมเมื่อวันที่ 1 สิงหาคม 2547 โดยให้ใช้สูตรแบบ Non-linear ใน การลดภาษี (สูตรที่ทำให้ภาษีสูงต้องลดมากกว่าภาษีต่ำ) ร่วมกับแนวทางการลดภาษีรูปแบบอื่นๆ (การลดภาษีแบบรายสาขา) พร้อมกับให้การเจรจา NTBs เป็นส่วนหนึ่งของการเจรจาเปิดตลาด โดยรูปแบบการเจรจาสามารถใช้วิธีการ Request/Offer หรือ เจรจาเป็นกลุ่มสินค้า (Vertical) หรือ เจรจาเป็นประเภทของมาตรการ NTBs (Horizontal) ก็ได้ และให้มี S&D เรื่อง NTBs สำหรับประเทศกำลังพัฒนาด้วย

แนวทางการลดภาษีสำหรับสินค้าอุตสาหกรรมภายใต้กรอบ WTO มีสาระสำคัญ คือ

- อัตราภาษีสูงจะลดในอัตราที่มากกว่าอัตราภาษีต่ำ
- ใช้อัตราภาษีที่ผูกพัน (bound rate) เป็นฐานในการลดภาษี
- ในกรณีที่ยังไม่ได้ผูกพันอัตราภาษี (unbound items) สำหรับรายการสินค้าใดสินค้าหนึ่ง ให้กำหนดอัตราฐานที่จะเข้าสู่สูตรการลดภาษีจากการ mark-up ของภาษีที่เรียกเก็บจริง (applied rate) ซึ่งอัตรา mark-up จะเป็นเท่าใดจะขึ้นอยู่กับการเจรจา

นอกเหนือจากการลดภาษีตามกรอบการเจรจา (Core Modalities) แล้ว การเจรจาลดภาษีสินค้าอุตสาหกรรมยังมีอีกรูปแบบหนึ่ง คือ การเจรจาลดภาษีรายสาขา (Sectoral approach) นั่น คือ การลดภาษีเป็นร้อยละ 0 หรือลดลงมาอยู่ในอัตราที่เท่ากัน (harmonization) ในกลุ่มสินค้าที่คล่องกัน ซึ่งในปัจจุบัน สาขาที่สมาชิกให้ความสนใจในการลดภาษีแบบรายสาขา ได้แก่ เคมีภัณฑ์ (เสนอโดยสหรัฐฯ) เวชภัณฑ์และอุปกรณ์ทางการแพทย์ (เสนอโดยสหรัฐฯ) อิเล็กทรอนิกส์ (เสนอโดยญี่ปุ่น) ผลิตภัณฑ์ป้าไม้ (เสนอโดยแคนาดา) อัญมณีและเครื่องประดับ (เสนอโดยไทย) เป็นต้น ทั้งนี้ สมาชิกยอมรับให้การเข้าร่วมลดภาษีรายสาขาเป็นไปตามความสมัครใจ โดยจะลดภาษีในแต่ละสาขา ต่อเมื่อมีสมาชิกเข้าร่วมมากพอ (critical mass)

3. การลดภาษีแบบรายสาขา

ดังที่ได้กล่าวในตอนที่แล้วว่า นอกเหนือจากการลดภาษีตามกรอบการเจรจา (Core Modalities) และ การเจรจาลดภาษีสินค้าอุตสาหกรรมยังมีอีกรูปแบบหนึ่ง คือ การเจรจาลดภาษีรายสาขา (Sectoral Approach) ซึ่งคือ การลดภาษีเป็นร้อยละ 0 (zero for zero) ในกลุ่มสินค้าที่ตกลงกัน โดยสมาชิกยอมรับให้การเข้าร่วมลดภาษีรายสาขาเป็นไปตามความสมัครใจ และจะลดภาษีในแต่ละ สาขาต่อเมื่อมีสมาชิกเข้าร่วมมากพอ (Critical Mass) นอกจากนั้น ยังมี S&D Treatment สำหรับ ประเทศกำลังพัฒนา และประเทศพัฒนาข้อตกลงที่สุดที่เข้าร่วมด้วย เช่น ยึดระยะเวลาการลดภาษี (Implementation Period) ให้ยาวกว่าประเทศพัฒนาแล้ว หรือให้ภาษีสุดท้าย (End Rate) มากกว่า ร้อยละ 0 (zero for X) เป็นต้น

ปัจจุบัน มีสาขาต่างๆ ที่สมาชิกให้ความสนใจจำนวน 13 สาขา โดยสาขานี้ไทยสนใจเข้าร่วมมี 5 สาขา ได้แก่

1. สาขาอัญมณีและเครื่องประดับ เสนอโดยไทย โดยได้กำหนด Critical Mass ไว้ที่ร้อยละ 90 ของการค้าของสมาชิกองค์การการค้าโลก
2. สาขาจักรยานและชิ้นส่วน เสนอโดยได้หัวน โดยได้กำหนด Critical Mass ไว้ที่ร้อยละ 90 ของการค้าโลก
3. สาขาเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ เสนอโดยญี่ปุ่น โดยได้กำหนด Critical Mass ไว้ที่ร้อยละ 90 ของการค้าโลก
4. สาขาประมง เสนอโดยนิวซีแลนด์ โดยได้กำหนด Critical Mass ไว้ที่ร้อยละ 90 ของการค้าโลก
5. สาขาป่าไม้และผลิตภัณฑ์จากป่าไม้ เสนอโดยแคนาดา โดยได้กำหนด Critical Mass ไว้ที่ร้อยละ 90 ของการค้าโลก

ส่วนอีก 8 สาขาที่เหลือ ได้แก่

1. สาขายานยนต์และชิ้นส่วน เสนอโดยญี่ปุ่น โดยได้กำหนด Critical Mass ไว้ที่ร้อยละ 99 และ 98 ของการค้ายานยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์ของโลกตามลำดับ
2. สาขาเคมีภัณฑ์ เสนอโดยสหรัฐฯ โดยยังไม่มีกำหนด Critical Mass
3. สาขาเครื่องมือที่ใช้งานด้วยมือ (Hand tool) เสนอโดยได้หัวน โดยได้กำหนด Critical Mass ไว้ที่ร้อยละ 90 ของการค้าโลก
4. สาขาเวชภัณฑ์และเครื่องมือทางการแพทย์ เสนอโดยสหพันธ์รัฐสวิส โดยยังไม่มีกำหนด Critical Mass
5. สาขาวัตถุดิน เสนอโดย UAE โดยได้กำหนด Critical Mass ไว้ที่ร้อยละ 90 ของการค้าโลก

6. สาขាបุปกรณ์กีฬา เสนอโดยได้หัวน โดยได้กำหนด Critical Mass ไว้ที่ร้อยละ 90 ของ การค้าโลก
 7. สาขาสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม เสนอโดยสหภาพยูโรป ขณะนี้ ยังไม่มีสมาชิกสนใจเข้าร่วมลดภาษีรายสาขานี้
 8. สาขาของเล่น เสนอโดยห้อง Kong โดยได้กำหนด Critical Mass ไว้ที่ร้อยละ 90 ของ การค้าโลก
-

ศัพท์เทคนิคสำหรับการเจรจาเปิดตลาดสินค้าอุตสาหกรรมภายใต้ WTO

สำนักเจรจาสินค้า กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ

คำศัพท์	ความหมาย
Tariff Reduction Formula	<p>สูตรการลดภาษีสำหรับสินค้าอุตสาหกรรมที่เจรจาตกลงกันภายใต้ WTO แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ Linear Formula และ Non-Linear Formula</p> <p>สูตรการลดภาษีแบบ Linear คือ การลดภาษีลงมาในระดับหนึ่ง อาทิ ลดภาษีทุกรายการลง 20% ซึ่งจะส่งผลให้อัตราภาษีหลังลดมีระดับแตกต่างกันไปตามระดับภาษี ก่อนลด ตัวอย่างเช่น ภาษีตั้งต้น 100% ลดลง 20% ภาษีหลังลด คือ 80% แต่ภาษีตั้งต้น 50% ลดลง 20% ภาษีหลังลด คือ 40% เป็นต้น</p> <p>สูตรการลดภาษีแบบ Non-Linear คือ สูตรที่ทำให้ภาษีสูงต้องลดมากกว่าภาษีต่ำ ที่เราได้ยินกันอย่างแพร่หลาย คือ การลดภาษีสูตร Simple Swiss ซึ่งเป็นสูตรที่ประเทศพัฒนาแล้วใช้ในการลดภาษีในการเจรจา GATT รอบโตเกียว โดยมีคุณสมบัติสำคัญในการใช้ค่าสัมประสิทธิ์ (ซึ่งต้องเจรจา) เป็นตัวกำหนดอัตราภาษีสูงสุดหลังเข้าสู่สูตรการลดภาษี ยกตัวอย่างเช่นค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 15 จะทำให้มีสินค้าใดมีภาษีสูงกว่าร้อยละ 15</p> <p>ตัวอย่างการใช้สูตร Simple Swiss</p> <p>หากภาษีตั้งต้นสำหรับประเทศไทยพัฒนาแล้วและกำลังพัฒนาเท่ากับ 100% สมมติว่าใช้สูตร Simple Swiss ค่าสัมประสิทธิ์สำหรับประเทศไทยพัฒนาแล้วเท่ากับ 5 และสำหรับประเทศไทยกำลังพัฒนาเท่ากับ 15 ภาษีหลังลดด้วยสูตร Simple Swiss สำหรับประเทศไทยพัฒนาแล้วและกำลังพัฒนาจะเป็น 4.76% และ 13.04% ตามลำดับ ซึ่งจะสังเกตได้ว่าภาษีหลังลดจะไม่เกินค่าสัมประสิทธิ์</p>
Sectoral Approach	<p>คือ การลดภาษีเป็นร้อยละ 0 หรือลดลงมาอยู่ในอัตราที่เท่ากัน (harmonization) ในกลุ่มสินค้าที่ตกลงกัน ตัวอย่างเช่น ประเทศไทยที่เข้าร่วมกลุ่มอัญมณีและเครื่องประดับจะต้องลดภาษีสินค้าทุกรายการที่อยู่ภายใต้หมวดอัญมณีและเครื่องประดับให้เหลือภาษีร้อยละศูนย์ ซึ่งก่อนการลดภาษีสินค้าที่อยู่ภายใต้หมวดอัญมณีและเครื่องประดับอาจมีระดับภาษีตั้งแต่ร้อยละศูนย์ – 10 20 หรือ 30 ก็ได้ แต่อัตราภาษีสุดท้าย คือ ร้อยละศูนย์ สำหรับระยะเวลาในการลดภาษีนั้นจะขึ้นอยู่กับการเจรจาระหว่างประเทศสมาชิกในกลุ่มว่าต้องการให้มีรูปแบบการลดภาษีอย่างไร</p> <p>ในปัจจุบัน สาขาที่สมาชิกให้ความสนใจในการลดภาษีแบบรายสาขา ได้แก่ เคมีภัณฑ์ (เสนอโดยสหราชอาณาจักร) เวชภัณฑ์และอุปกรณ์ทางการแพทย์ (เสนอโดยสหราชอาณาจักร) อิเล็กทรอนิกส์ (เสนอโดยญี่ปุ่น) ผลิตภัณฑ์ป้าไม้ (เสนอโดยแคนาดา) อัญมณีและเครื่องประดับ (เสนอโดยไทย) ปลาและผลิตภัณฑ์ประมง (เสนอโดยนอร์เวย์) อุปกรณ์กีฬาและจักรยาน (เสนอโดยจีนใหญ่) และยานยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์ (เสนอโดยญี่ปุ่น) ทั้งนี้ สมาชิกยอมรับให้การเข้าร่วมลดภาษีรายสาขาเป็นไปตามความสมัครใจ โดยจะลดภาษีในแต่ละสาขาต่อเมื่อมีสมาชิกเข้าร่วมมากพอ (critical mass)</p>

คำศัพท์	ความหมาย
Critical Mass	<p>หมายถึง การเข้าร่วมของสมาชิก WTO ในการลดภาษีในกลุ่มสินค้าหนึ่งๆ การจะทำให้การลดภาษีแบบ Sectoral Approach ซึ่งอัตราภาษีสินค้าในกลุ่มนั้นจะเหลือร้อยละศูนย์ เกิดประโยชน์สูงสุดจะต้องมีประเทศสมาชิกที่มีส่วนได้เสียเข้าร่วมมากพอ โดยควรจะครอบคลุมการค้าอย่างน้อยร้อยละ 90 ของปริมาณการค้าในกลุ่มสินค้านั้นๆ ทั้งหมด ซึ่งหลักเกณฑ์ร้อยละ 90 ได้มาจากการทำ Information Technology Agreement (ITA) ซึ่งเป็นความตกลงสำหรับการเปิดเสรีสินค้าเทคโนโลยีสารสนเทศในอดีตนั้นเอง</p> <p>สำหรับการเจรจาในปัจจุบัน การกำหนดระดับ Critical Mass ยังไม่มีกฎเกณฑ์ตายตัว แต่จะขึ้นกับการเจรจาระหว่างประเทศสมาชิกในแต่ละกลุ่ม ขณะนี้มีสาขาที่อยู่ระหว่างการเจรจาทั้งหมด 12 สาขา โดยมี 4 สาขาที่อยู่ระหว่างการเจรจา ได้แก่ สาขาเคมีภัณฑ์ สาขาวেชภัณฑ์และเครื่องมือทางการแพทย์ สาขาวิชากษาและเครื่องนุ่งห่ม และสาขาอุปกรณ์กีฬา สำหรับสาขาที่ได้กำหนดระดับ Critical Mass แล้วจำนวน 9 สาขา ได้แก่</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. สาขาอัญมณีและเครื่องประดับ เสนอโดยไทย โดยได้กำหนด Critical Mass ไว้ที่ร้อยละ 90 ของการค้าของสมาชิกองค์การการค้าโลก 2. สาขายานยนต์และชิ้นส่วน เสนอโดยญี่ปุ่น โดยได้กำหนด Critical Mass ไว้ที่ร้อยละ 99 และ 98 ของการค้ายานยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์ของโลกตามลำดับ 3. สาขาจักรยานและชิ้นส่วน เสนอโดยได้หวัน โดยได้กำหนด Critical Mass ไว้ที่ร้อยละ 90 ของการค้าโลก 4. สาขาเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ เสนอโดยญี่ปุ่น โดยได้กำหนด Critical Mass ไว้ที่ร้อยละ 90 ของการค้าโลก 5. สาขาประมง เสนอโดยนิวซีแลนด์ โดยได้กำหนด Critical Mass ไว้ที่ร้อยละ 90 ของการค้าโลก 6. สาขาป่าไม้และผลิตภัณฑ์จากป่าไม้ เสนอโดยแคนาดา โดยได้กำหนด Critical Mass ไว้ที่ร้อยละ 90 ของการค้าโลก 7. สาขาเครื่องมือที่ใช้งานด้วยมือ เสนอโดยได้หวัน โดยได้กำหนด Critical Mass ไว้ที่ร้อยละ 90 ของการค้าโลก 8. สาขาวัตถุดิบ เสนอโดย UAE โดยได้กำหนด Critical Mass ไว้ที่ร้อยละ 90 ของการค้าโลก 9. สาขาของเล่น เสนอโดยอ่องกง โดยได้กำหนด Critical Mass ไว้ที่ร้อยละ 90 ของการค้าโลก

คำศัพท์	ความหมาย
End Rate	<p>คือ อัตราภาษีสุดท้ายในการเจรจาลดภาษีรายสินค้า (Sectoral Approach) โดยประเทศพัฒนาแล้วจะเสนอให้ทุกประเทศ ลดภาษีสำหรับสินค้าในรายการที่ตกลงกันไว้เหลือร้อยละ 0 ซึ่งเรียกว่า Zero for Zero โดยจะต้องเจรจาระยะเวลาในการลดภาษีเป็นร้อยละ 0 (Implementation Period) เช่น ลดภาษีลงปีละเท่าๆ กัน จนเหลือร้อยละ 0 ภายใน 3 ปี หรือ 5 ปี เป็นต้น</p> <p>อย่างไรก็ตาม ในการเจรจาลดภาษีรายสินค้า มีการให้ S&D Treatment สำหรับประเทศกำลังพัฒนาและประเทศพัฒนาอ้อยที่สุด โดยประเทศเหล่านี้ ไม่จำเป็นต้องลดภาษีเหลือร้อยละ 0 สำหรับสินค้าทุกรายการเหมือนประเทศพัฒนาแล้ว ซึ่งเรียกว่า Zero for X โดย X คือ อัตราภาษีสุดท้ายสำหรับสินค้าที่อยู่ในรายการบางรายการ เช่น X=5 คือ การลดภาษีสุดท้ายเหลือร้อยละ 5 เป็นต้น</p> <p>นอกจากนี้ ประเทศกำลังพัฒนาและประเทศพัฒนาอ้อยที่สุด ยังสามารถเลือก S&D Treatment อีกอย่าง คือ Implementation Period ที่ยิ่งกว่าประเทศพัฒนาแล้วสำหรับสินค้าบางรายการได้อีกด้วย เช่น ประเทศพัฒนาแล้วลดภาษีเหลือร้อยละ 0 ภายใน 5 ปี แต่ประเทศกำลังพัฒนาและประเทศพัฒนาอ้อยที่สุดลดภาษีเหลือร้อยละ 0 ภายใน 10 ปี เป็นต้น</p> <p>ทั้งนี้ จะต้องมีการเจรจาว่า X และจำนวนสินค้าที่สามารถใช้ Zero for X หรือ Implementation Period และจำนวนสินค้าที่สามารถใช้เวลาลดภาษีที่ยาวขึ้น ที่ทุกประเทศสามารถรับได้คือเท่าใดต่อไป</p>

คำศัพท์	ความหมาย
Preference Erosion	<p>คือ การที่ประเทศกำลังพัฒนาหรือพัฒนาน้อยที่สุด ที่เคยได้รับสิทธิพิเศษทางภาษีจากประเทศพัฒนาแล้ว โดยเฉพาะจากสหภาพยุโรปและสหรัฐ (ส่วนมากเป็นประเทศที่เคยตากเป็นเมืองขึ้นของประเทศพัฒนาแล้ว) รู้สึกว่าการลดภาษีภายใต้กรอบองค์การการค้าโลก จะทำให้ประเทศของตนได้รับสิทธิพิเศษ (Preference Margin) ลดลง</p> <p>การเจรจาอาจแบ่งได้เป็น 2 ส่วน คือ</p> <ol style="list-style-type: none"> การเรียกร้องขอ S&D Treatment สำหรับประเทศกำลังพัฒนาที่ได้รับผลกระทบจาก preference erosion โดยต้องการได้ S & D ที่มากกว่าประเทศกำลังพัฒนาและประเทศพัฒนาน้อยที่สุดอื่นๆ อย่างไรก็ตาม ประเทศกำลังพัฒนาและประเทศพัฒนาน้อยที่สุดอื่นๆ เห็นว่า ไม่ควรให้ S&D Treatment แก่ประเทศเหล่านี้ เนื่องจากเห็นว่าประเทศเหล่านี้ได้รับสิทธิพิเศษมากพอแล้ว การได้รับสิทธิพิเศษต่อไป จะทำให้ประเทศเหล่านี้มี incentive ที่จะพัฒนาอุดสาหกรรมของตนให้มีประสิทธิภาพ เพื่อจะสามารถแข่งขันกับประเทศอื่นๆ ได้ การลดภาษีสินค้า preference erosion ของประเทศพัฒนาแล้ว (ที่เป็นผู้ให้ preference) สามารถจะต้องเจรจาขอเบ็ดสินค้าที่เข้าข่ายได้รับผลกระทบ preference erosion และแนวทางการลดภาษีสินค้ากลุ่มนี้ ตัวอย่างข้อเสนอสินค้าจากประเทศสมาชิกสำคัญ ได้แก่ สหภาพยุโรป เสนอสินค้า 23 รายการ แบ่งเป็น สินค้าประมงและผลิตภัณฑ์ (13) สิ่งทอ (8) พรม (1) และอื่นๆ (1) ในขณะนี้สหรัฐ เสนอ 16 รายการ เป็นสิ่งทอทั้งหมด โดยประเทศกำลังพัฒนาที่ได้รับผลกระทบจาก preference erosion ต้องการให้มีการขยายเวลาในการปฏิบัติตามพันธกรณีสำหรับประเทศผู้ให้ preference (สหรัฐ และ EU) นานกว่าระยะเวลาปฏิบัติตามพันธกรณีปกติของประเทศพัฒนาแล้ว เพื่อเป็นการบรรเทาผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น

สำนักเจรจาสินค้า
กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ
มกราคม 2551

PARLIAMENTARY CONFERENCE ON THE WTO

Organized jointly by the Inter-Parliamentary Union and the European Parliament

Seventeenth session of the Steering Committee

3-4 April 2008, IPU Headquarters, Geneva

SUMMARY OF DECISIONS

1. The Steering Committee of the Parliamentary Conference on the WTO met on 3 and 4 April 2008 at IPU Headquarters in Geneva and was attended by altogether 61 persons, including 26 members of parliament (see list of participants in the Annex). The session was co-chaired by Mr. R. Sturdy, representing the European Parliament, and Mr. G. Versnick, representing the IPU.
2. In the afternoon of 3 April, the Committee members were briefed on the current state of multilateral trade negotiations by the WTO Deputy Director-General, Mr. R. Yerxa, who made an introductory presentation and answered numerous questions. The Committee also had a hearing with Ambassador Don Stephenson (Canada) who, in his capacity of Chairperson of the WTO Negotiating Group on Market Access, drew a detailed picture of NAMA talks. Both presentations proved to be very useful in the context of the Committee's reflection on issues to be discussed by the forthcoming plenary session of the Parliamentary Conference.
3. In the morning of 4 April, the Committee had a hearing with Mr. Bruce Wilson, Director of Legal Affairs Division at the WTO Secretariat, who briefed it on the current state of affairs in WTO dispute settlement. The members found his presentation and the accompanying documents to be of great interest and, in order to share this information with a broader circle of parliamentary colleagues, requested the WTO Secretariat to provide the corresponding documentation also in French.
4. The protracted slow-down of WTO talks led the Committee members to revert to the issue of a possible readjustment of the scope and working methods of the Parliamentary Conference on the WTO, including the still-unresolved question of the status of members of parliament at WTO Ministerial Conferences. The Committee members felt that, as long as chances for a successful conclusion of the Doha Round were not fully exhausted, it would be premature to think of changing the mandate of the Parliamentary Conference. At the same time, they agreed on the need to maintain pressure on governments with regard to the question of the status of parliamentarians at WTO Ministerial Conferences and, to this end, decided to use the forthcoming plenary session of the Parliamentary Conference for re-launching the appeal on governments to resolve this issue for good.
5. Having taken note of the readiness of the IPU to host this year's plenary session of the Parliamentary Conference on the WTO in Geneva on 11 and 12 September, the Committee took a formal decision confirming these dates and the choice of the Geneva International Conference Center (CICG) as the venue of the plenary session.
6. Despite a high degree of uncertainty with regard to the conclusion of the Doha Round by the end of 2008, the timing of the annual session of the Parliamentary Conference on the WTO seems to fit well with the overall schedule of talks. It was also confirmed that, should a

WTO mini-Ministerial Conference be held in Geneva in summer 2008, it would not be necessary to convene a full-scope parallel parliamentary meeting even if the European Parliament and some other parliaments send delegations to Geneva.

7. The Committee felt that the agenda of this year's session of the Parliamentary Conference on WTO should be linked to latest developments in the Doha Round negotiations, in particular as regards agriculture and NAMA. Given that more clarity with regard to the future of WTO talks is likely to appear in May/June 2008, the Committee mandated the Secretariats of the IPU and the European Parliament as the Conference co-organizers to finalize the agenda and provisional programme of the session before the summer.

8. It was agreed that the overall format of the 2008 session would be modeled on that of December 2006 session. Subject to possible minor readjustments, it would include inaugural ceremony, debate on two substantive themes, two panel discussions, a hearing with the WTO Director-General, and an interactive event with the participation of chairpersons of main WTO negotiating groups. At the end of its deliberations, the session would be expected to adopt an outcome document.

9. With regard to the session's debate themes and the subjects of interactive panels, the Committee recommended that one of the session's substantive themes go beyond the framework of the Doha Round and deal with long-term future of multilateral trade talks. The second theme could deal with trade-related aspects of climate change. Panel discussions could focus on the dangers of souring food and energy prices, and the impact of new information and communication technologies on international trade.

10. The Committee mandated the Secretariats of the IPU and the European Parliament to carry out the necessary consultations in order to identify prospective rapporteurs, preferably from among members of the Steering Committee, who would be entrusted with the task of launching the debate on the two substantive themes. The rapporteurs would be also expected to prepare relevant discussion papers (in English, French or Spanish, five pages maximum) for circulation to all parliaments in advance of the session.

11. Likewise, the Secretariats of the IPU and the European Parliament were mandated to identify panelists, to be invited to the two interactive panels. The Secretariats of the IPU and the European Parliament should try to ensure that the composition of both panels should be balanced in terms of geography and gender representation.

12. As in the past, preparation of the draft outcome document of the annual session would be carried out under the responsibility of a rapporteur, to be selected from among members of the Steering Committee through consultation between the IPU and the European Parliament as the Conference co-organizers. Assisted by the Conference Secretariat, the rapporteur would be expected to prepare elements for a rapporteur's draft, to be shared via e-mail with all members of the Steering Committee by the end of July 2008.

13. A revised text of the rapporteur's draft, taking stock of comments and suggestions by the Steering Committee members, would be published by 15 August. Parliaments will have until 8 September to submit their formal amendments to the rapporteur's draft.

14. The Steering Committee would meet on the eve of the plenary session (10 September, afternoon) to consider these amendments and prepare a preliminary draft outcome document, to be distributed to all participants at the start of the Conference the following day. Delegates will have until 3 p.m. on 11 September to submit their last-minute amendments to the

preliminary draft, which would be considered by the Steering Committee in the evening of the same day. A revised draft will then be presented to the Conference as a whole for adoption at the final plenary in the afternoon of 12 September.

15. In accordance with Article 2.2. of the Conference Rules of Procedure, the Steering Committee decided to add one international organization, the Parliamentary Committee of the European Free Trade Association, to the list of observers to be invited to the Conference.

16. Finally, responding to a query by the Assemblée parlementaire de la Francophonie, which had expressed its interest in becoming a member of the Steering Committee, the Committee reiterated its intention to revert to this issue after the adoption by the Conference next September of a series of amendments to the Rules of Procedure pertaining to rotation of Steering Committee members from among national parliaments.

Seventeenth Session of the Steering Committee of the Parliamentary Conference on the WTO
Dix-septième session du Comité de pilotage de la Conférence parlementaire sur l'OMC
Geneva/ Genève, 3-4/04/2008

LIST OF PARTICIPANTS - LISTE DES PARTICIPANTS

COUNTRY/ORGANISATION PAYS/ORGANISATION	NAME NOM
BELGIUM - BELGIQUE	Mr. Geert Versnick, MP
CANADA	Senator Mac Harb
CHINA - CHINE	Mr. Ma Wenpu, MP Mr. Xu Yong Mrs. Wang Aihua Mr. Yu Yongbing Mr. Shi Dongmei Ms. Lan Mei
EGYPT - EGYPTE	Absent
FINLAND - FINLANDE	Absent
FRANCE	Senator Jean Bizet Mr. Philippe Bourassé
GERMANY - ALLEMAGNE	Mr. Erich Fritz, MP
INDIA - INDE	Absent
IRAN (ISLAMIC REPUBLIC OF) - IRAN (REPUBLIQUE ISLAMIQUE D')	Absent
JAPAN - JAPON	Mr. Yoshio Yatsu, MP Mr. Yoshiyuki Furuyama Ms. Mariko Higuchi Ms. Nana Oyamada Ms. Butel Takako Ensou
KENYA	Mr. Erastus Mureithi, MP Mr. Rabson Wanjala Mr. Daniel Owoko
MAURITIUS - MAURICE	Mr. Shakeel Mohamed, MP
MEXICO - MEXIQUE	Absent
MOROCCO - MAROC	Mr. Driss Houat, MP
NAMIBIA - NAMIBIE	Mr. Tsudao Gurirab, MP
NIGER	Mr. Sanoussi Jackou, MP Mr. Moussa Issaka

NIGERIA	Senator Joel Danlami Ikenya Mr. Osbourne Adi Angyu-Tsokwa Ms. Zulaikha Abdullahi
SOUTH AFRICA - AFRIQUE DU SUD	Mr. Benedict Anthony Martins, MP
THAILAND - THAILANDE	Mr. Kudeb Saikrachang, MP Mr. Sirichok Sopha, MP Senator Thawat Bovonvanitkul Ms. Supasinee Khamasundara Mr. Panya Kotthen Mr. Shakeel Mowla Ms. Atiyada Triwichein
UNITED KINGDOM - ROYAUME-UNI	Lord Paul of Marylebone
UNITED STATES OF AMERICA - ETATS-UNIS D'AMERIQUE	
URUGUAY	Senator Luis Alberto Heber Mr. Julio Cardozo, MP Mr. Oscar Piquinela
EUROPEAN PARLIAMENT - PARLEMENT EUROPEEN	Mr. Robert Sturdy, MEP Ms. Corien Wortmann-Kool, MEP Mr. Harlem Désir, MEP Mr. Ignasi Guardans Cambó, MEP Mr. Helmuth Markov, MEP Mr. Alberto Rodas Ms. Donatella Pribaz Ms. Joanna Karolczyk Mr. Adriaan Bastiaansen Ms. Arielle Rouby Ms. Barbara Melis Mr. Paul-Emile Dupret
COMMONWEALTH PARLIAMENTARY ASSOCIATION - ASSEMBLEE PARLEMENTAIRE DU COMMONWEALTH	Mr. William F. Shija Mr. Nicolas Bouchet
INTER-PARLIAMENTARY UNION - UNION INTERPARLEMENTAIRE	Mr. Anders B. Johnsson, Secretary General Mr. Serguei Tchelnokov Mr. Anthony Hill
PARLIAMENTARY ASSEMBLY OF THE COUNCIL OF EUROPE - ASSEMBLEE PARLEMENTAIRE DU CONSEIL DE L'EUROPE	Mr. Kimmo Sasi, MP (Finland) Ms. Aiste Ramanauskaite
WORLD TRADE ORGANIZATION - ORGANISATION MONDIALE DU COMMERCE	Mr. Rufus H. Yerxa, Deputy Director-General Mr. Bruce Wilson Mr. Said El Hashimi

การส่งเสริมด้านการค้าและการลงทุนระหว่างเอเชีย-ยุโรป

ความเป็นมาโดยสังเขป

การประชุมเอเชีย-ยุโรป (Asia-Europe Meeting: ASEM) มีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างเอเชียและยุโรปและพัฒนาความสัมพันธ์ให้อื้อปะโยชน์ต่อการขยายการค้าและการลงทุนระหว่างกัน โดยลดอุปสรรคทางการค้าและการลงทุนบนพื้นฐานของความสมัครใจ ปัจจุบันประกอบด้วยสมาชิกฝ่ายยุโรป 27 ประเทศ และเอเชีย 16 ประเทศ (อาเซียน 10 ประเทศ จีน เกาหลี ญี่ปุ่น มองโกเลีย อินเดีย และปากีสถาน) รวมทั้งสิ้น 43 ประเทศ และสำนักเลขานุการอาเซียน และคณะกรรมการยุโรป

ความร่วมมือภายใต้ ASEM ประกอบด้วย 3 เรื่องหลัก คือ ด้านการเมือง (Political Pillar) ด้านเศรษฐกิจ (Economic Pillar) และ ด้านสังคมและวัฒนธรรม (Social and Culture Pillar)

การส่งเสริมด้านการค้าและการลงทุนระหว่างเอเชีย-ยุโรป

การส่งเสริมด้านการค้าและการลงทุนในกรอบอาเซน ประกอบด้วย 2 กิจกรรมหลักภายใต้แผนปฏิบัติการด้านอำนวยความสะดวกทางการค้า (Trade Facilitation Action Plan : TFAP) และแผนปฏิบัติการส่งเสริมการลงทุน (Trade Promotion Action Plan : IPAP)

1. แผนปฏิบัติการด้านอำนวยความสะดวกทางการค้า (Trade Facilitation Action Plan : TFAP)

ที่ประชุมผู้นำอาเซน ครั้งที่ 2 (ASEM 2) ในปี 2541 เห็นชอบแผนการดำเนินงาน TFAP เพื่อมุ่งลดอุปสรรคทางการค้าที่มีไว้ใจอาชีว (NTBs) และส่งเสริมโอกาสทางการค้าระหว่างภูมิภาคเอเชียและยุโรป โดยมี Senior Officials Meeting on Trade and Investment (SOMTI) เป็นผู้กำกับการดำเนินงานตามแผนงานและจัดเวทีเพื่อหารือแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็น

ในช่วงแรก TFAP ประกอบด้วย 8 สาขา (โดยในแต่ละสาขาจะมีประเทศผู้ประสานการปฏิบัติงานหรือ Co-facilitators จากฝ่ายเอเชียและยุโรป) ได้แก่

- พิธีการศุลกากร
- มาตรฐานและมาตรการตรวจสอบรับรอง
- ทรัพย์สินทางปัญญา
- พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์
- การจัดซื้อจัดจ้างโดยรัฐ
- การเดินทางของนักธุรกิจ
- มาตรการด้านสุขอนามัยพืชและการกักกันโรคพืช
- การจัดกำหนดการ

อย่างไรก็ตาม จากการประเมินผลความคืบหน้าในการดำเนินงานของคณะกรรมการทำงานในสาขา

ดังกล่าวในช่วงปี 2002-2004 พบร่างพิธีการศุลกากร มาตรฐานและการตรวจสอบรับรอง ทรัพย์สินทางปัญญา และพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ มีความคืบหน้าที่ดี ดังนั้น ผู้ประสานงานด้านเศรษฐกิจ (Economic coordinators) จึงเสนอให้คงกิจกรรมในปี 2005-2006 สำหรับ 4 สาขาแรกนี้ไว้ สำหรับ การจัดทำน้ำยา มาตรการด้านสุขอนามัย การจัดซื้อจัดจ้างโดยรัฐ และการเดินทางของนักธุรกิจยังไม่มีผลการดำเนินงานที่สำคัญเป็นรูปธรรมเท่าที่ควร

ความคืบหน้าการปฏิบัติตาม Trade Facilitation Action Plan (TFAP)

ล่าสุด ได้มีการประชุม SOMTI ครั้งที่ 11 ในระหว่างวันที่ 15-16 เมษายน 2551 ณ ประเทศสโลเวเนีย ซึ่ง facilitator ของแต่ละสาขาวิชารายงานการดำเนินงานในช่วงที่ผ่านมาและแผนงานในอนาคต ดังนี้

- พิธีการทางศุลกากร (Co-facilitators: คณะกรรมการธิการยุโรป และญี่ปุ่น)
ญี่ปุ่นซึ่งเป็น Co-facilitator ฝ่ายเอกสารรายงานความคืบหน้าของการดำเนินงานด้านศุลกากร สำหรับปี 2004-2006 และกำหนด deliverables (เป้าหมายการดำเนินงาน) สำหรับปี 2006-2008 ได้แก่การปฏิบัติตาม WCO (World Customs Organization) SAFE Framework ซึ่งเป็น กรอบการปฏิบัติทางด้านการรักษาความปลอดภัยขององค์กรศุลกากรโลก และการหาสาเหตุของปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการอำนวยความสะดวกความรวดเร็วของทางการค้า เช่นการสำรวจเวลาในการตรวจปล่อยของ (Time Release Surveys) เพื่อพิจารณาสาเหตุที่ก่อให้เกิดความล่าช้า

- มาตรฐานและการตรวจสอบ (Co-facilitators: อินเดนีเชีย คณะกรรมการธิการยุโรป)
คณะกรรมการธิการยุโรป ซึ่งเป็น Co-facilitator ฝ่ายยุโรป รายงานความคืบหน้าของการดำเนินงาน ในปี 2005- 2006 และเสนอ deliverables สำหรับปี 2008-2009 จำนวน 6 เรื่อง เช่นการพัฒนา กลไกที่ช่วยให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนร่วมในกิจกรรมของคณะกรรมการทำงานเรื่องนี้มากขึ้น การสนับสนุนให้สมาชิกอาเซียนปรับมาตรฐานในประเทศไทยเป็นสากลยิ่งขึ้น การสร้างเครือข่ายที่จะช่วยให้ SMEs ปรับเข้าสู่มาตรฐานสากลได้มากขึ้น การเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับสมาชิกอาเซียนในการจัดกิจกรรมที่สนับสนุนกฎระเบียบเกี่ยวกับความปลอดภัยของสินค้า เป็นต้น

- พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (Co-facilitators: พินแลนด์ และเกาหลี)

พินแลนด์ซึ่งเป็น co-facilitator ฝ่ายยุโรปรายงานการดำเนินกิจกรรมของกลุ่ม ในช่วงที่ผ่านมา เช่น การจัดประชุมเรื่อง E-Commerce การปรับปรุงข้อมูลใน E-Commerce web-site การจัดทำ e-Health project และ ASEM Guidelines on Paperless Trade ซึ่งสองเรื่องหลังยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ ส่วนแผนงานในปี 2007-2008 จะยังคงเน้นการดำเนินงานให้เสร็จสิ้น ในเรื่องต่างๆ ที่มีอยู่หรือยังไม่แล้วเสร็จ รวมทั้งจะจัด Workshop ในหัวข้อเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ e-commerce เช่น RFIDs (Radio Frequency Identification Tags) และการป้องกันข้อมูลจากการโจมตีและการปลอมแปลง เป็นต้น

- ทรัพย์สินทางปัญญา (Co-facilitators: ฝรั่งเศสและไทย)

ฝรั่งเศสซึ่งเป็น co-facilitator ฝ่ายยุโรป รายงานว่ากลุ่มนี้ไม่ค่อยมีกิจกรรมมากนัก โดยในช่วงที่ผ่านมาเน้นการจัด Workshop เรื่องสิ่งบ่งชี้ทางกฎหมายสิทธิ์ที่ประเทศไทยในปี 2549 เท่านั้น สำหรับไทยได้แจ้งว่ามีความประสงค์จะได้รับความช่วยเหลือของ EC ต่อภายใต้โครงการ ECAP (EC-ASEAN Intellectual Property Rights Cooperation Program) ต่อหลังจากที่

ECAP II ได้สิ้นสุดลงแล้วในเดือนธันวาคม 2550 โดยไทยเสนอให้มีการจัดสัมมนาเรื่อง IPR Management and Commercialization ที่ประเทศไทยในช่วงต้นปี 2552

2. แผนปฏิบัติการส่งเสริมการลงทุน (Trade Promotion Action Plan : IPAP)

กิจกรรมภายใต้ IPAP ที่สำคัญมี 2 เรื่องคือ

▪ การส่งเสริมการลงทุน ซึ่งรวมถึงกิจกรรมต่างๆ ที่จะอำนวยความสะดวกและส่งเสริมการลงทุนและการดำเนินธุรกิจ เช่น การแลกเปลี่ยนข้อมูลมาตรการส่งเสริมการลงทุนระหว่างกันทางอินเตอร์เน็ต (<http://www.asemconnect.com.sg>) ในส่วนของไทย BOI เป็นผู้ประสานงานและจัดทำข้อมูลดังกล่าว

▪ นโยบายและกฎระเบียบด้านการลงทุน โดยมีการหารือในระดับสูงของเจ้าหน้าที่ด้านการลงทุน

โดยกลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านการลงทุนของอาเซม (Investment Expert Group: IEG) ต้องการเน้นการดำเนินงานด้านการลงทุนให้เชื่อมโยงกับการเพิ่มการลงทุนระหว่างสมาชิกอาเซม และเชื่อมโยงการทำงานกับคณะกรรมการทำงานของ Asia-Europe Business Forum (AEBF) ให้ใกล้ชิดยิ่งขึ้น

อย่างไรก็ตาม ที่ประชุม SOMTI ครั้งที่ 9 เมื่อเดือนมิถุนายน 2546 ได้เห็นชอบให้ปรับปรุงรูปแบบการทำงานของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญฯ ให้อยู่ในลักษณะของผู้ประสานงานด้านการลงทุนของแต่ละประเทศ (Investment Contact Points: ICPs) ทำหน้าที่แทนกลุ่มผู้เชี่ยวชาญฯ ที่หมดอายุลง และแต่ให้มีการพบปะอย่างน้อยปีละครั้ง เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลและหารือถึงกิจกรรมที่จะดำเนินการร่วมกัน

ภายหลังจากการประชุม SOMTI ครั้งที่ 9 ยังไม่มีการพบปะหารือหรือติดต่อเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลใดๆ ระหว่างกัน อย่างไรก็ตาม ในการประชุม SOMTI ครั้งที่ 10 เมื่อเดือนกรกฎาคม 2548 ที่ประชุมขอให้มีกิจกรรมความร่วมมือระหว่างกันมากขึ้นเพื่อเพิ่มโอกาสการลงทุนระหว่างสองภูมิภาค ทั้งนี้เพื่อให้เป็นไปตาม Hanoi Declaration on Closer ASEM Economic Partnership

จนถึงปัจจุบัน การดำเนินงานตาม IPAP ยังไม่ค่อยมีความคืบหน้านัก กิจกรรมที่จัดขึ้นมีเพียงการสัมมนา ทั้งนี้ BOI เห็นว่า หากอาเซมมี Secretariat เพื่อทำหน้าที่เป็นองค์กรกลางในการติดต่อบรร挲านงานดังเช่นในกรอบเอเปคก็จะช่วยให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ความคืบหน้าการปฏิบัติตาม Investment Promotion Action Plan (IPAP)

ในระหว่างการประชุม SOMTI ครั้งที่ 11 เดือนเมษายน 2551 ที่ประชุมขอให้สมาชิกพิจารณาเมื่อกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการลงทุนมากขึ้น โดยจัดให้เสนอจัด ASEM Investment Promotion Agencies Roundtable Meeting ในช่วงครึ่งปีหลังของปี 2551 และ ASEM Forum on Trade and Investment on Ocean and Marine Fishery ในเดือนกันยายน 2551 และขอให้สมาชิกที่สนใจร่วมเป็น co-sponsor ในทั้งสองการประชุม นอกจากนี้ เวียดนามเสนอให้จัดประชุมสภาธุรกิจเอเชีย-ยุโรป (AEBF) ช่วงเดียวกับการประชุมของคณะกรรมการด้านการลงทุนของอาเซม เพื่อให้การประสานการทำงานของภาครัฐกับภาคเอกชนใกล้ชิดมากขึ้น

มติของคณะกรรมการค้าระหว่างประเทศของรัฐสภาคูปเรื่อง EU – ASEAN FTA

Contributed by สำนักงานพาณิชย์ในต่างประเทศ ณ กรุงบราสเซลส์

Tuesday, 20 May 2008

เมื่อวันที่ 8 พฤษภาคม 2551 ที่ประชุมคณะกรรมการค้าระหว่างประเทศของรัฐสภาคูปได้รับรายงานของ นาย Glyn Ford (สหราชอาณาจักร) เกี่ยวกับความสัมพันธ์ทางการค้าและเศรษฐกิจระหว่าง ASEAN และ EU สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

ภาพรวม

- ความตกลงระหว่าง EU – ASEAN จะก่อให้เกิดความได้เปรียบทางเศรษฐกิจอย่างมากแก่ทั้งสองฝ่าย แต่จะต้องกำหนดมาตรการเสริมเพื่อให้ทั้งสองฝ่ายได้ประโยชน์อย่างเท่าเทียมกัน

- สหภาพยุโรป จะต้องจัดทำความตกลงว่าด้วยความเป็นหุ้นส่วนและความร่วมมือ (Partnership and Cooperation Agreement: PCA) ซึ่งมีบทบัญญัติที่เกี่ยวกับสิทธิค้านนุษยชนให้เสร็จก่อนที่จะสรุปผลการเจรจา FTA กับประเทศไทย และความตกลง FTA จะต้องสอดคล้องกับกฎเกณฑ์ของ WTO

- ความตกลงระดับภูมิภาคจะช่วยส่งเสริมระบบการค้าพหุภาคีหากความตกลงดังกล่าวมีข้อบทกว้าง มีความทะเยอทะยานสูง ครอบคลุมเรื่องอื่นๆ นอกจากการลดภาษีเพื่อการเปิดตลาด เช่น การปฏิบัติตามมาตรฐานทางเทคนิค มาตรฐานแรงงานและสิ่งแวดล้อม ทั้งสองฝ่ายลดหรือยกเลิกอุปสรรคทางการค้าต่างๆ ทั้งต่อการค้าสินค้าและบริการ โดยคำนึงถึงความแตกต่างของความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของสมาชิกอาเซียนด้วย

- ครอบความตกลง FTA ควรครอบคลุมเรื่องความโปร่งใสและกฎหมายที่มีประสิทธิภาพในการจัดซื้อสาธารณูปการ การแข่งขัน การลงทุน สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา การอุดหนุนและการให้ความช่วยเหลือโดยรัฐในรูปต่างๆ
- ควรสร้างความมั่นใจว่าจะมีการปรับปรุงกฎหมายแล่งกำเนิดสินค้า ปรับมาตรฐานให้สอดคล้องกัน ซึ่งรวมถึงความปลอดภัยของสินค้า มาตรฐานการคุ้มครองเด็กและสวัสดิการสัตว์ (animal welfare) ความโปร่งใสในกฎหมาย การปรับกระบวนการทำงานของราชการให้ง่ายขึ้น และการไม่เลือกปฏิบัติด้านภาษี เป็นต้น

รายสาขา

- ควรยกเลิกอุปสรรคที่มิใช่ภาษี โดยเรื่องที่มีความกังวลเป็นการเฉพาะคือการจำกัดการทำธุรกิจการค้าบริการ สาขาวิชาการธนาคาร ประกันภัย และการให้คำปรึกษาด้านกฎหมาย
- ให้ความสำคัญอันดับแรกต่อเรื่องการบังคับใช้กฎหมายสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะด้านการออกแบบ (design) การบันทึกเสียง (sound recordings) และสินค้าวัฒนธรรมต่างๆ รวมถึงสิ่งบ่งชี้ทางกฎหมายศาสตร์ และชื่อของแหล่งกำเนิด อย่างไรก็ตาม ควรให้สิทธิประเทศคู่เจรจาในการกำกับดูแลสาขา audiovisual ต่อไปเพราราสาขาวิชาดังกล่าวมีบทบาทสำคัญต่อการอนุรักษ์วัฒนธรรมที่แตกต่างกัน
- ให้ความสำคัญเป็นการเฉพาะต่อการต่อต้านการปลอมแปลงยาซึ่งบิดเบือนการแข่งขันและเป็นอันตรายต่อผู้บริโภค
- จำเป็นต้องเน้นรายละเอียดของอุตสาหกรรมประมงโดยเฉพาะสาขาทูน่า รวมถึงการปฏิบัติตามกฎหมายที่เรื่องความสะอาดและปลอดภัยของอุตสาหกรรมประมง

- เรียกร้องให้ใช้ international auditing and accounting standards และมาตรฐานที่จะขัดควรรับชั้นและการฟอกเงิน

- การจัดซื้อสาธารณะควรคำนึงถึงระดับการพัฒนาที่แตกต่างกันของอาเซียนด้วย และควรเริ่มพัฒนาอย่างต่อเนื่องในส่วนของการให้บริการสาธารณะโดยเฉพาะอย่างยิ่งในสาขาที่เป็นความต้องการขั้นพื้นฐาน (basic needs)

- ความตกลงเรื่องการค้า การลงทุน การวิจัย และวิทยาศาสตร์ควรแก้ปัญหาที่เป็น sector – specific issues เช่นหลอดไฟฟ้าที่ใช้พลังงานต่ำ การป้องกันอันตรายจากภัยธรรมชาติ สาขาวิชาการท่องเที่ยว และการเคลื่อนย้ายข้ามชาติของนักวิจัย นักธุรกิจและนักท่องเที่ยว

- นโยบายด้านพลังงานของสหภาพฯ ต่อสมาชิกอาเซียนควรเน้นเรื่องการไม่เลือกปฏิบัติในการออกใบอนุญาตและการกำหนดเงื่อนไขด้านการค้าที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์ พลังงาน การหาแหล่งพลังงานทดแทน การยกเลิกภาษีที่พร้อมเดนที่เรียกเก็บจากสินค้า พลังงาน และทำความตกลงร่วมกัน (mutual agreements) ในการประยุคพลังงาน

รายประเทศ

- หากประเทศไทยพัฒนาอยู่ที่สุดในอาเซียนคือกัมพูชา ลาวและพม่าประสบปัจจัยที่รวมอยู่ใน FTA กับสหภาพฯ สภาญูโรป (Council) ควรทบทวน mandate ที่ให้แก่คณะกรรมการธุรกิจฯ ใหม่ แต่จากสถานการณ์ปัจจุบันของพม่า คงเป็นไปไม่ได้ที่จะรวมพม่า ในความตกลงฯ

- ควรให้ความยึดหยุ่นแก่ประเทศยากจนอื่นๆ ที่ไม่ใช่ประเทศพัฒนา晚อยที่สุด (เช่น ไทย พิลิปปินส์ และอินโดนีเซีย) ในระดับเดียวกับที่ให้แก่ประเทศสมาชิก ACP ภายใต้ความตกลง Economic Partnership Agreements เพื่อให้ประเทศเหล่านี้สามารถปรับตัวรองรับกับรายได้ด้านภาษีอากรที่หายไป แต่จำเป็นต้องแก้ไขปัญหาของสิงคโปร์เรื่อง banking secrecy เพื่อให้เป็นความตกลงระดับภูมิภาคที่แท้จริง

การพัฒนาที่ยั่งยืน

- จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีบทบัญญัติเรื่องการพัฒนาที่ยั่งยืน (sustainable development) ที่มี ambitious ซึ่งรวมพันธกรณีเรื่องสิ่งแวดล้อมและสังคมอยู่ด้วย เพื่อผูกพันให้คู่ภาคีให้สัตยาบันต่อมาตรฐานแรงงานหลักของ ILO (core International Labour Organization convention) และสร้างความมั่นใจว่าจะมีการปฏิบัติตามมาตรฐานดังกล่าวอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะในเรื่องการบังคับใช้แรงงานและการใช้แรงงานเด็ก
- ควรจัดให้มี Trade and Sustainable Development Forum ที่ประกอบด้วยองค์กรแรงงานและนายจ้าง และตัวแทนภาคประชาชนเพื่อสร้างความมั่นใจว่าการเปิดตลาดเพิ่มขึ้นจะช่วยยกระดับมาตรฐานสังคมและสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้ ควรกำหนดกลไกติดตามผลและทบทวนบทบัญญัติต่างๆ เพื่อกดดันให้มีการประเมินติดตามและรายงานให้มีจำนวนมากขึ้น และกระตุ้นให้มีการค้า environmentally sustainable biofuels ควรให้ความช่วยเหลือแก่สมาชิกอาเซียนในการป้องกันการลักลอบตัดไม้ นอกจานนี้ ควรเร่งลดภาษีสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมให้เร็วกว่าสินค้าอื่นๆ และเปิดให้เข้าตลาดสหภาพยุโรปฯ ได้เร็วกว่า

- สิทธิมนุษยชนและประชาธิปไตยควรเป็นส่วนหนึ่งของการเจรจา กับอาเซียน โดยเฉพาะใน PCAs ดังนั้น จึงให้ความสำคัญต่อการปฏิรูป political and civil rights และยินดีที่ใน ASEAN Charter กำหนดให้มีการจัดตั้ง Human Right Body และกำหนดพันธกรณีที่จะเริ่มสร้างประชาธิปไตย เพิ่มพูนระบบธรรมาภิบาล และการบังคับใช้กฎหมาย ตลอดจนการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐาน

บทบาทของรัฐสภา

รัฐสภาหวังว่า Lisbon Treaty จะมีผลใช้บังคับก่อนสรุปผลการเจรจา ASEAN – EU ซึ่งจะช่วยขัดข้อสงสัยว่ารัฐสภาต้องอนุมัติความตกลงดังกล่าวหรือไม่ ดังนั้น จึงขอให้คณะกรรมการธิการส่ง negotiating mandate ให้รัฐสภาและหารือกับรัฐสภาพอย่างสมำเสมอ ในช่วงการเจราเพื่อให้มั่นใจว่าผลของการเจรจาจะได้รับความสนับสนุนอย่างกว้างขวาง

ที่มา : <http://news.thaieuropa.net/content/view/2899/175/>

อาเซียนและสหภาพยุโรป หารืออิอฟทีโอ ครั้งที่ 4

Contributed by สำนักงานพานิชย์ในต่างประเทศ ณ กรุงบัร์สเซลส์

Friday, 09 May 2008

ไทยเป็นเจ้าภาพการประชุมจัดทำความตกลงการค้าเสรีระหว่างอาเซียนและสหภาพยุโรป ที่กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 16-18 เมษายนที่ผ่านมา เจ้าหน้าที่ทั้งสองฝ่ายพยายามหาความเห็นร่วมเพื่อทำให้การเจรจา มีความคืบหน้า หลังจากการเจรจาที่ผ่านมา มีท่าทีแตกต่างกันมาก

นางสาวชุดิมา บุญยประภัศร อธิบดีกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ เปิดเผย ว่า การประชุมครั้งนี้ ทั้งสองฝ่ายส่งผู้เชี่ยวชาญมาหารือแลกเปลี่ยนความเห็นและข้อมูล ในหลายเรื่อง ทั้งเรื่องการลดภาษี การค้าบริการ การลงทุน กฎที่นิกำหนดค้า มาตรการสุขอนามัย อุปสรรคทางเทคนิคทางการค้า ทรัพย์สินทางปัญญา การอำนวยความสะดวกทางการค้า การยุติข้อพิพาท และการพัฒนาที่ยั่งยืน ซึ่งรวมเรื่องแรงงานและสิ่งแวดล้อมด้วย

หลายเรื่องที่มีความซับซ้อน รวมทั้งเรื่องที่อาเซียนยังไม่เคยเจรจาก่อน ทั้ง ส่งฝ่ายตกลงที่จะแลกเปลี่ยนข้อมูลเพิ่มเติมและหารือกันต่อไปในการประชุมครั้งหน้าที่ฟิลิปปินส์ โดยทั้งสองฝ่ายจะทำการบ้านในเรื่องกฎที่นิกำหนดค้า การทำความตกลงจะแลกสูตรต่อไป ทั้งนี้อาเซียนพยายามชี้ให้เห็นความแตกต่างในเรื่องระดับการพัฒนาประเทศระหว่างอาเซียนและสหภาพยุโรป รวมทั้งระหว่างอาเซียนเองเพื่อสนับสนุนแนวคิดที่สหภาพยุโรปจะต้องให้เต็มต่อ แก่อาเซียนในเรื่องการปฏิบัติที่เป็นพิเศษและแตกต่างในเรื่องการเปิดตลาด

ด้านสหภาพยูโรปเน้นความสำคัญของการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้สหภาพยูโรปสามารถคุ้มครองนวัตกรรมและเทคโนโลยีในสินค้า ที่นำมาสู่การสร้างศักยภาพการแข่งขันของสินค้าของสหภาพยูโรป นอกจากนี้ สหภาพยูโรปยืนยันว่าจะไม่นำเรื่องแรงงานและสิ่งแวดล้อมมาเป็นเหตุแซงชั้นทางการค้าหรือฟ้องร้อง แต่การมีข้อบททั้งสองเรื่องนี้เป็นสิ่งสำคัญที่จะรับประกันว่าการทำความตกลงการค้าเสรีจะไม่ส่งผลกระทบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม

สหภาพยูโรปแสดงความกังวลที่การเจรจาเป็นไปค่อนข้างช้ากว่าที่คาดไว้ แต่ก็ยังยืนยันที่จะเจรจาแบบภูมิภาคต่อภูมิภาค ขณะที่อาเซียนมั่นใจว่าจะสามารถเจรจาเสร็จได้ภายใน 2-3 ปี และอาเซียนทุกประเทศยืนยันจะมีส่วนร่วมในการเจรจาความตกลงการค้าเสรีอาเซียน-สหภาพยูโรป การประชุมครั้งต่อไปจะจัดขึ้นในปลายเดือนมิถุนายนที่ฟิลิปปินส์ กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ จะจัดการหารือกับผู้มีส่วนได้เสียในแต่ละประเด็น เพื่อนำข้อมูลมาใช้ประกอบการพิจารณาจัดทำท่าทีไทยต่อไป โดยจะเชิญทั้งภาคเอกชน นักวิชาการ และส่วนราชการที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมหารือ ผู้สนใจเข้าร่วมประชุมสามารถแจ้งได้ที่ศูนย์.150 ปณ.นนทบุรี 11000 ภายในวันที่ 15 พฤษภาคม ศกนี้

สหภาพยูโรปเป็นตลาดส่งออกอันดับที่ 3 ของอาเซียน รองจากอาเซียนและสหรัฐอเมริกา สำหรับไทยสหภาพยูโรปเป็นตลาดส่งออกอันดับที่ 2 ของไทย รองจากอาเซียน มูลค่าการค้าระหว่างไทยและสหภาพยูโรปประมาณ 3 หมื่นล้านเหรียญสหรัฐ ต่อปี โดยไทยเป็นฝ่ายได้คุ้มครองค้านมาตรฐาน

ปัจจุบันสหภาพยูโรปอยู่ระหว่างเจรจาอ่อฟทีเอกสารแก้ไขได้ อินเดีย เมอร์โคช และกลุ่มประเทศในอ่าวอาหรับหรือจีซีซี

<http://news.thaieuropenet/content/view/2889/175>